

Belastingkamer
Nummer 5820/82.
NS

HET GERECHTSHOF TE AMSTERDAM,
Tweede Meervoudige Belastingkamer;

1. Het geding.

Op 22 december 1982 is ter griffie van het Hof ingekomen een beroepschrift door X (accountantskantoor Y) te Z ingediend namens V te W, belanghebbende, tegen de uitspraak ter post bezorgd op 28 oktober 1982 van de inspecteur der invoerrechten en accijnzen te U betreffende de aan belanghebbende opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting over het tijdvak 1 januari 1977 tot en met 31 december 1980.

Tot de gedingstukken behoren het beroepschrift met zeven bijlagen, het verzoekschrift van de inspecteur met vier bijlagen alsmede de door de gemachtigde van belanghebbende ter zitting voorgedragen en overgelegde pleitnota met als bijlagen fotocopies van de bladzijden 23 en 24 van een over 1980 bijgehouden kasboek van belanghebbende.

Ter zitting van 11 september 1984 zijn verschenen belanghebbende vergezeld van X en A (accountantskantoor Y) alsmede de inspecteur.

Belanghebbende heeft verzocht de aanslag te wijzigen in een terugbetaling van f 2.886,29.

De inspecteur heeft geconcludeerd tot handhaving van de aanslag.

2. De feiten en het geschil.

2.1. In het tijdvak van aanslag exploiteerde belanghebbende een snackbar te W onder de naam B alsmede, van medio 1979 af, een snackbar in dezelfde gemeente onder de naam C.

2.2. B is gelegen aan een drukke winkelstraat; C ligt meer achteraf in een arbeiderswijk.

2.3. Voor B bezit belanghebbende een inschrijving bij het bedrijf Horeca sedert 1977.

2.4. De feitelijke werkzaamheden in C werden verricht door een werknemer van belanghebbende.

2.5. In B waren in elk geval aanwezig

- twee krukken geplaatst bij speelautomaten;
- een bank welke plaatsruimte bood aan in elk geval drie personen;
- een toonbank ter overreiking van gekochte artikelen.

2.6. Bij de in B gekochte artikelen stelde belanghebbende zogenaamd wegwerpbestek ter beschikking als de aard van de spijzen daartoe noopte of als, in andere gevallen, de klant daarom verzocht.

2.7. Ter zake van privé-opnamen boekte belanghebbende wekelijks een bedrag van f 800,--.

2.8. In zijn aangiften voor de omzetbelasting over het tijdvak van aanslag berekende belanghebbende de belasting met toepassing van de aanschrijving van de Staatssecretaris van Financiën van 9 maart 1973, nummer B73/4796, ingevolge welke bij inrichtingen met een gemengd karakter, zoals snackbars, steeds mag worden aangenomen dat bij levering van niet onder letter a van de bij de Wet op de omzetbelasting 1968 (hierna: de Wet) behorende Tabel I vallende artikelen de helft wordt verkocht voor gebruik ter plaatse (letter b, post 12, van die tabel) en de andere helft door de klanten wordt meegenomen.

2.9. In 1981 heeft de inspecteur bij belanghebbende over het tijdvak van aanslag een boekenonderzoek doen instellen.

2.10. Naar aanleiding van dat boekenonderzoek heeft de controlerende ambtenaar eerst een kladberekening aan belanghebbende ter hand gesteld, volgens welke belanghebbende bij toepassing van een omzetverhoging in 1980 bij C van f 20.000,- - een teruggave van f 597,60 aan omzetbelasting kon verwachten.

Vervolgens heeft de controlerende ambtenaar bij brief van 9 december 1981 een nadere berekening aan belanghebbende gezonden, waarin, met toepassing van een omzetverhoging van f 15.000,- een teruggave van f 1.236,29 werd becijferd.

Bij beide berekeningen was de in onderdeel 2.8. hiervoor genoemde aanschrijving toegepast.

2.11. Bij brieven van 5 april 1982 aan belanghebbende en aan het accountantskantoor Y is de in geding zijnde naheffingsaanslag aangekondigd. Behalve op de onder 2.10 bedoelde correctie van f 15.000,- en op enkele van ondergeschikt belang zijnde nadere wijzigingen van de tweede onder 2.10 bedoelde berekening is deze naheffingsaanslag gegrond op des inspecteurs opvatting dat B het karakter heeft van een winkel en dat derhalve de onder 2.8. genoemde aanschrijving niet van toepassing is.

2.12. In geschil zijn de voormelde correctie van f 15.000,- en de aard van de verstrekkingen in B.

3. De standpunten van partijen.

Zeer kort samengevat komen de standpunten van partijen op het volgende neer:

3.1. Dat van belanghebbende:

3.1.1. Het opleggen van de aanslag strijdt met het bij het einde van het boekenonderzoek en door de brief van 9 december 1981 bij belanghebbende gewekte vertrouwen;

3.1.2. Er zijn geen gronden om de boekhouding te verwerpen en de bijtelling van f 15.000,-- omzet is derhalve onjuist;

3.1.3. B is een gemengde inrichting in de zin van de onder 2.8. genoemde aanschrijving, zulks mede gelet op de aanschrijvingen van 7 juni 1977, nummer 277-9200, en van 7 juli 1981, nummer 281-10081.

3.2. Dat van de inspecteur:

3.2.1. Belanghebbende kon uit de uitlatingen van de controlerende ambtenaar niet afleiden dat deze de inspecteur onmiskenbaar en zonder voorbehoud bonden.

3.2.2. De boekhouding vertoont zodanige feilen dat niet is voldaan aan de in artikel 31 van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 (hierna: de uitvoeringsbeschikking) gestelde vereisten. Mitsdien moet belanghebbende op grond van artikel 36 van de Wet aantonen dat en in hoeverre de aanslag onjuist is en hierin is hij niet geslaagd.

3.2.3. Nu de in B verkochte spijzen aldaar niet aan een tafel of counter kunnen worden genuttigd is er geen sprake van een inrichting met gemengd karakter waar ook spijzen ter plaatse kunnen worden gebruikt.

4. De motivering van de beslissing.

4.1. De inspecteur heeft niet weersproken dat de door de boekhouder toegepaste verhoging van de ontvangsten niet een gevolg is van een verzuimde boeking van een weekontvangst doch slechts van het feit dat die opbrengst per abuis in de kolom "uitgaven" was geboekt.

4.2. Het toerekenen aan de privé-uitgaven van belanghebbende van een te hoog bevonden boekhoudkundig kassaldo vormt geen aanwijzing voor een te lage boeking van ontvangsten.

4.3. De inspecteur heeft niet weersproken dat in de boekhouding van belanghebbende in feite geen negatieve kassen zijn bevonden.

4.4. Onder die omstandigheden en voorts gelet op onderdeel 2.7. kan het enkele feit dat het bruto-winstpercentage van C in 1980 lager lag dan dat van B geen grond opleveren voor de stelling dat belanghebbendes boekhouding ondeugdelijk is en niet voldoet aan de eisen gesteld in artikel 31 van de Uitvoeringsbeschikking, zulks te minder nu belanghebbende voor dat verschil een aanvaardbare verklaring heeft gegeven en hij voorts onweersproken heeft gesteld dat een mogelijk door de onder 2.4. bedoelde werknemer niet afgedragen weekontvangst wel als opbrengst is verantwoord en door middel van inhouding op het loon van die werknemer is geïnd.

4.5. Mitsdien is er geen grond voor toepassing van artikel 36 van de Wet en heeft de inspecteur zijnerzijds onvoldoende redenen bijgebracht voor een verhoging van belanghebbendes omzet over 1980 met f 15.000,--.

4.6. Uit de onderdelen 2.3., 2.5. en 2.6. leidt het Hof af dat in B een niet onbetekend deel van de spijzen voor gebruik ter plaatse wordt verstrekt en die spijzen aldaar ook kunnen worden genuttigd, zodat deze inrichting niet het karakter van een winkel heeft doch is aan te merken als een inrichting met een gemengd karakter in de zin van de onder 2.8. genoemde aanschrijving. Dit blijkt ook uit de omstandigheid dat de inspecteur B als een snackbar omschrijft. Voor de vraag of de spijzen voor gebruik ter plaatse worden verstrekt is niet van doorslaggevend belang dat bediening anders dan in de vorm van overreiking van de spijzen ontbreekt.

4.7. Uit hetgeen onder 4.6. is overwogen volgt dat belanghebbende gerechtigd was de door hem verschuldigde omzetbelasting te berekenen op de voet van de onder 2.8. genoemde aanschrijving.

5. De beslissing.

Het Hof vernietigt de uitspraak alsmede de naheffingsaanslag.

Aldus gedaan in raadkamer van 25 september 1984 door Mrs. Steenbergen,
Van Willigenburg en Bijl, in tegenwoordigheid van Mw. Mr. Maat als griffier.

De griffier is verhinderd deze uitspraak mede te ondertekenen.

Steenbergen

AANGETEKEND VERZONDEN

-7 NOV. 1984

AAN PARTIJEN.